

חוברת למשקיע

24 במאי 2026

עורך: ד"ר שמואל גולדמן

הודעה:

מי שרוצה לקבל את חוברת למשקיע ועדיין לא שלח לנו דוא"ל, מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת לקבל את חוברת למשקיע". החוברת נשלחת לכתובת הדוא"ל ממנה נשלחת הבקשה אלינו.

מי שמבקש להפסיק לקבל את החוברת בדוא"ל מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת להפסיק לקבל את חוברת למשקיע".

הערה: החוברת הקודמת נשלחה ביום 10 במאי 2026.

הערה: כדי לשפר את הראות של גרפים מוצע בתוכנת פידיאף להגדיל את התצוגה ל-200%.

בחוברת זו:

[ארה"ב - איראן: כצפוי.](#)

[מדדי מניות - שערי ריבית - שערי חליפין - זהב.](#)

[ארה"ב - איראן: כצפוי.](#)

כתבנו על כך "שפוליטיקאי מצוי" אינו נוקט בפעולה מסוכנת מאד - פוליטית/כלכלית/צבאית - אלא כאשר "אין ברירה". כלומר, שקיים סיכון וודאי ומידי לאירוע "לא נעים", עם תוצאות פוליטיות חמורות עבורו.

זו דרך העולם - הפוליטי.

ההתקפה של ישראל ובסיומה של ארה"ב על איראן בחודש יוני 2025, קרתה כי "לא הייתה ברירה". לפי דיווחים של הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית, איראן הגדילה במידה רבה את כמויות האורניום המועשר שלה מעל רמה של 3.67%. היא הייתה "בדרך" לאגור כמויות של אורניום מעושר שמספיקות לייצור של עשרות פצצות אטום. לפחות 20-30 בתוך 1-2 שנים.

המתקפה של ישראל וארה"ב על איראן בסוף חודש פברואר 2026 קרתה אחרי דברי מנכ"ל הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית על כך, שמאז חודש יוני 2025 אין למעשה נתונים על הפעילות של איראן בתחום העשרת אורניום ועל כך שהיא תוכל בתוך 6-12 חודשים לשקם יכולות בתחום זה, שנפגעו בהתקפה עליה בחודש יוני 2025. שוב "לא הייתה ברירה". זאת גם בגלל שאיראן הגדילה מאד את כמות הטילים לטווחים עד 1500 ק"מ שברשותה. זאת "כהרתעה" כדי שלא יתקפו אותה בעתיד.

הנשיא טרמפ - הממשל בארה"ב פעל בחודש יוני 2025, **בהנחה** שלא קיים לו סיכון גדול מתגובה של איראן. הוא צדק. כך היה אחרי שהודיע על סיום הפעילות הצבאית נגד איראן.

הנשיא טרמפ - הממשל בארה"ב פעל בחודש פברואר 2026, **בתקווה** שלא קיים לו סיכון גדול מתגובה של איראן. תקווה זו נכזבה, כאשר השלטון באיראן תקף מדינות ערביות במפרץ הפרסי ומנע תנועת אוניות אל מחוץ למפרץ הפרסי דרך מצר הורמוז. הוא הפסיק את הפעילות הצבאית בשבוע הראשון של חודש אפריל 2026. זאת בטענה שאיראן הובסה במערכה ואין לה ברירה אלא לקבל "הסכם" לפי תנאים שמוכתבים על ידי ארה"ב.

זה **לא** קרה עד כה.

כעת הסכנה הוודאית והמיידית עבור הנשיא טרמפ - הממשל בארה"ב היא, שאחרי מחצית חודש יולי 2026 **תגבר** השפעת הירידה בכמות נפט/מוצרי נפט שמיוצאת ממדינות במפרץ הפרסי על הפעילות הכלכלית בעולם. עד כדי **סיכון הפעילות במערכת הפיננסית** "במערב"! בטוי לכך כבר קורה "בזחילה" למעלה בשערי ריבית לטווח ארוך. כמו גם בשיעור עליות במדדי מחירים.

הנזק הכלכלי ממחירי נפט גולמי מעל 100 דולרים לחבית הוא יותר מאלף ביליון דולרים בשנה. מזה כ-300 ביליון דולרים בטוי לירידה בכמות הנפט שמיוצאת מהמפרץ הפרסי ועוד לפחות כ-700 ביליון דולרים ממחירי נפט/מוצרי נפט גבוהים ב-40-30 דולרים לחבית, גם במדינות בהן יש הפקת נפט. למשל ובעיקר בארה"ב.

זה עומד לקרות **בוודאות** אחרי אמצע חודש יולי 2026, אלא אם יחודש ייצוא נפט מהמפרץ הפרסי דרך מצר הורמוז. זהו הסיכון **המייד** עבור הנשיא טרמפ - הממשל בארה"ב. **לא** האפשרות שלאיראן תהיה יכולת להעשיר אורניום ולייצר נשק גרעיני, בזמן כלשהו בעתיד.

לכן, כצפוי "מפוליטיקאי מצוי" הוא פועל כעת "לטפל בסיכון זה". כי "אין לו ברירה מבחינה פוליטית בארה"ב". זאת בגלל תגובה ציבורית בבחירות שאמורות להיות בחודש נובמבר 2026 ובגלל תגובה של "חוגי עסקים" - "תורמים" - שעלולים להיפגע קשות אחרי חודש יולי 2026, אם אז מחירי נפט גולמי **עדין** יהיו מעל 100 דולרים לחבית.

“הטיפול” בסיכון זה, הוא על ידי “הסכם” עם איראן “לסיום המלחמה”, כך שאפשר יהיה לחדש ייצוא נפט מהמפרץ הפרסי דרך מצר הורמוז. כול השאר אלו דיבורים “והבטחות” של “פוליטיקאי מצוי”. מה שאינו מהווה סיכון מיידי, “יש זמן לטפל בו בעתיד”.

יש לציין כי לפי דיווחים על “ההסכם”, תהיה תקופה של 60 ימים בהם “ידונו בהסכם סופי”. כלומר, עד סוף יולי 2026. תואם למועד שבו תגבר השפעת הירידה בייצוא נפט מהמפרץ הפרסי על פעילות כלכלית בעולם. אלא, אם יחודש ייצוא נפט מהמפרץ הפרסי דרך מצר הורמוז.

הערה: מה שחשוב אינה רק תנועת מכליות נושאות נפט ומוצריו שכעת נמצאות במפרץ הפרסי, אלא תנועת מיכליות “ריקות” לתוך המפרץ הפרסי כדי “לטעון נפט”. אם זה לא יקרה בשבועות הקרובים – החלטה של בעלי האוניות – אז לא יהיה ייצוא נפט מהמפרץ הפרסי באוניות דרך מצר הורמוז, החל מחודש יולי 2026. מלבד אולי מאיראן.

סביר שזה ישפיע על מהות “ההסכם הסופי” שיעשה הנשיא טרמפ עם איראן.

האם זה יהיה הסכם כמו שעשה הנשיא אובמה בשנת 2025? זו השאיפה הנוכחית של הממשל בארה”ב – למרות הטענות של הנשיא טרמפ שהוא יעשה “הסכם טוב”. אולם לאיראן אין כעת סיבה “להסכים” לתנאים כמו שהיו בהסכם שעשה הנשיא אובמה. שהרי הנשיא טרמפ ביטל הסכם זה. כמו גם שהם “גילו” שהנשיא טרמפ חושש מהמשך “סגירת מצר הורמוז”.

אז מה יקרה? ששני הצדדים “יסכימו” רק על “פתיחת מצר הורמוז” וכול השאר “יידחה לעתיד”. כך הנשיא טרמפ יקיים את “ההבטחה” שלו, “שבהסכם סופי”, הוא יעמוד על כך שלאיראן לא יהיה נשק גרעיני”.

שוקי הון פועלים על סמך הנחה שכך יפעל הנשיא טרמפ. העיקר הוא שלא ייגרם נזק לתקופה ארוכה למתקנים להפקה/שיווק של נפט/גז במדינות במפרץ הפרסי. זה מאפשר לחזור/להמשיך בפעילות שהייתה קורית בלי “המלחמה” במפרץ הפרסי. פעילות שמבוססת על שני תהליכים: המשך “הדפסת” מאות ביליוני דולרים בשנה על יד הבנק המרכזי של ארה”ב וגידול של מאות ביליוני דולרים בשנה בגירעון בתקציב של ממשלת ארה”ב. לכך נוספים כעת גירעונות שהולכים וגדלים בתקציבים של ממשלות באירופה וביפן.

“המלחמה” במפרץ הפרסי פגעה בעיקר בחיסכון במדינות שמייבאות נפט על ידי פגיעה בפעילות כלכלית. זה לא קרה בארה”ב, למרות עלייה במחירי מוצרי נפט. לא עברה תקופה מספיק ארוכה כדי שתהיה לכך השפעה מהותית על החיסכון שם. כאמור הנשיא טרמפ פועל כדי שזה לא יקרה.

מדינות שנפגעו, מוכרות אג"ח וזהב! למשל, טורקיה. בהודו הממשלה העלתה את שיעור המכס על ייבוא זהב ומתכת כסף מ-6% ל-15%. בסין, הממשלה מאפשרת עלייה במחירי מוצרי נפט. סביר שזה משפיע על צורות השקעת חיסכון במדינות אלו יותר מאשר בארה"ב. אבל ההבדל הזה, הוא תופעה לטווח קצר.

מדדי מניות – שערי ריבית – שערי חליפין – זהב.

בסוגריים – הנתונים ביום 10 במאי 2026.

מחיר זהב – 4516 (4710) דולרים לאונקיה.
מדד דאו ג'ונס תעשייתי – 50579 (49609)
מדד נאסדק – 26343 (26247)
תשואת אג"ח ממשלת ארה"ב 10 שנים – 4.56% (4.36%).
שער ריבית יומי ארה"ב 3.50.
מחיר נפט קל ארה"ב – 97 (95) דולר לחבית. ברנט באירופה – 104 (101) דולר.
תשואה ראלית אג"ח צמוד מדד ממשלת ארה"ב 10 שנים – 2.15% (1.90%).

שער חליפין ינים לדולר – 159 (156)
מחיר חוזה גז טבעי קרוב – 2.92 דולרים. (2.75 דולרים).

מחיר מתכת כסף – 75.0 (80.0) דולרים לאונקיה.
מחיר מתכת פלטינה – 1951 (2050) דולרים לאונקיה.

מחיר זהב – ירידה 4%. מדד דאו ג'ונס – עלייה 2%. מדד נאסדק – עלייה 0.4%.
שער ריבית יומי – יציב
תשואת אג"ח ממשלה לטווח ארוך – עלייה 0.20%.
תשואת אג"ח צמוד מדד – עלייה 0.25%.
מחירי נפט – ארה"ב – עלייה 2 דולרים, "אירופה" – עלייה 3 דולרים.
תחום תנודות במחיר זהב – 4460 - 4770 דולרים לאונקיה.

תחום תנודות במחיר נפט ברנט – 101-111 דולרים לחבית.
מחיר חוזה נפט בארה"ב – ברנט – אוקטובר 26 – 93 (91) דולרים.

גרפים אפשר לראות [באתר חוברת למשקיע](#)

גרף של מחיר הזהב.

עוד קישורים לגרפים באתר חוברת למשקיע:

גרפים "במעקב"

זהו ברווז.

סביר שבתוך ימים ספורים יתברר "שזה ברווז". כלומר, שמה שדחוף כעת הם מחירי נפט ומוצריו ולא "נשק גרעיני" באיראן. בזה אפשר "לטפל בעתיד".

נחזור למגמה העיקרית בשוקי הון: ירידות במחירי אג"ח לפדיון בטווח ארוך – עלייה בתשואות. המשך עליות במדדי מניות. חידוש עליות במחירי מתכות יקרות. הצרוף הזה אפשרי עד שהתשואה במחירי אג"ח דולריות לטווח ארוך תעלה מעל כ-5.5% לשנה. כעת היא כ-4.5% בשנה. זהו תהליך ולא ארוע חד פעמי.

התנתקות "הקשר" בין עליות במדדי מניות ביפן ופיחות בשער החליפין של הין היפני לעומת הדולר, היא בגלל "מכירת דולרים" על ידי ממשלת יפן כדי למנוע פיחות בשער החליפין של הין היפני – מעל 160 ינים לדולר. אומדן לסכום "התערבות" אחרונה כ-50 ביליון דולרים.

ירידה במחיר נפט תקל לזמן מה על מגמת פיחות של הין היפני. אולם זו תיקבע בעיקרה על ידי המשך מגמת עלייה בתשואות בהן נסחרות אג"ח ממשלת ארה"ב והמנעות ממשלת יפן – הבנק המרכזי מהעלאת שער הריבית היומי ביפן. לכן, "התערבויות" בקביעת שער החליפין. זה תמיד נגמר רע. רע בלי מרכאות.

בתקווה לימים טובים – למשפחות הנרצחים/חללים, לחיילים, לתושבים, לפצועים שמחלימים, למפונים מבתיים, למפוטרים.
מנהיגים כושלים יחלפו/יודחו. לעומת זאת [זה מה שתמיד ישאר.](#)

תנאי שימוש וגלוי נאות

1. פרסום זה שייך לד"ר שמואל גולדמן ת.ד. 39312 ת"א 61392 טל. 03-6424743. המאמרים נכתבו על ידי ד"ר שמואל גולדמן והם משקפים את דעת הכותב בלבד, בזמן כתיבתם.
2. אין לראות במאמרים אלו משום הצעה לפעולת השקעה כלשהי או כמתן חוות דעת על הכדאיות של השקעה כלשהי ואין הם מהווים תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם.
3. הדעות המובאות בפרסום זה, ניתנות לשנוי בכל עת ללא מתן הודעה כלשהי.
4. פעולות השקעה שנעשות על ידי ד"ר גולדמן, יכולות להיות בניגוד למשתמע מפרסום זה.
5. המידע שמופיע בפרסום זה, שאוב ממקורות שנחשבים כמהימנים, אולם אין הכותב אחראי על נכונות המידע או שלמותו.
6. כל שימוש שנעשה בפרסום זה, נעשה שלא על דעת הכותב והוא נעשה באחריות המשתמש בלבד.
7. לפי העניין בסופו של כל מאמר ניתן גלוי לעניין האישי שיש או אין לכותב בזמן כתיבתו, במישרין או בעקיפין, בניירות ערך ובנכסים פיננסיים שמוזכרים בו. נתונים אלו יכולים להשתנות לאחר מועד הכתיבה.
8. אין להעתיק בכל צורה שהיא ואין לפרסם או להפיץ בכל צורה שהיא, כל מאמר או חלק ממאמר, שמופיע בפרסום זה, בלי לקבל מראש ובכתב את הסכמתו של ד"ר שמואל גולדמן.